

čtyři procházky bez bariér 2

Méně známými místy
metropole po trasách
určených lidem
s pohybovým omezením

praha

Holešovice	2
Pražské ostrovy	12
Letná	24
Karlín	34
Vysvětlivky	44

Čtyři procházky bez bariér 2
Vydal Prague City Tourism a.s.
Arbesovo náměstí 70/4, Praha 5, 150 00
Text: Pražská organizace vozíčkářů
Fotografie: Prague City Tourism
Mapové podklady: © IPR Praha
Grafický návrh a sazba: Kristýna Tučková
Tisk: KPK Reklama s.r.o.
Praha 2/2022
2. vydání
ISBN: 978-80-88451-03-7
© Prague City Tourism a.s.

Další čtyři procházky bez bariér navazují, jak název napovídá, na publikaci o bezbariérových trasách po historické Praze. Tentokrát se ovšem vydáme do méně známých, přesto zajímavých a atraktivních míst, která nám odhalí jiné půvaby metropole. Projdeme se po pražských ostrovech s romantickou atmosférou, objevíme kouzlo výhledu z Letné a podíváme se do Karlína a Holešovic, modernějších čtvrtí s osobitým charakterem.

Přestože je brožura určena především lidem používajícím mechanický nebo elektrický vozík, může být zdrojem inspirace i rodičům s kočárky a seniorům s pohybovým omezením.

Trasy mají zpevněný povrch z asfaltu, dlažby nebo mlatu, vyhýbají se schodům, úzkým průjezdům nebo extrémním sklonům komunikací. Všechny vycházky začínají v dosahu hromadné dopravy a jejich součástí jsou zajímavé objekty i toalety s úplnou nebo částečnou přístupností.

Podrobný popis terénu, přístupových komunikací i důležitých bodů má umožnit každému uživateli průvodce posoudit, nakolik je právě pro něj návštěva konkrétního místa realizovatelná, případně kolik dopomoci při ní bude potřebovat.

Pro lepší orientaci je každá vycházka doplněna přehlednou mapkou s vyznačenou trasou a informačními piktogramy. Mapování objektů i zpracování nasbíraných dat se opírá o platnou metodiku mapování přístupnosti.

V základním popisu se nejprve hodnotí daný objekt celkově jako přístupný – **zelený**
částečně přístupný – **žlutý**
a nepřístupný nebo obtížně přístupný – **červený**.

Další informace o přístupnosti konkrétní stavby jsou vyjádřeny pomocí třinácti doplňkových piktogramů a heslovitého popisu.

Pro další tipy a informace navštivte prague.eu/bezbarier.

1

Holešovice

Oživlou čtvrtí bývalých továren a doků

3,6 km

Obtížnost: střední

Terén na celé trase je vcelku bezproblémový. Až na ojedinělé výjimky tvoří povrch chodníků a cest rovná dlažba nebo asfalt bez závažnějších poruch. Všechny přechody mají po obou stranách upravené obrubníky, výraznější sklon a hrubý povrch je pouze u přechodů v ulici Jateční a Komunardů. Hrubý dlážděný povrch se nachází také v areálech Pražské tržnice a Holešovického měšťanského pivovaru, které lze případně vynechat. S ohledem na relativně dobrou přístupnost vybraných objektů doporučujeme jako doprovod spíše sympatického společníka pro posezení u kvalitní kávy nebo lokálního piva.

popis trasy

Pražská tržnice → Tusarova → Osadní → Centrum současného umění DOX →

Vycházku pražskou čtvrtí, která snoubí dynamickou moderní výstavbu a zřetelnou stopu industriální minulosti, začneme na přístupné tramvajové zastávce Tusarova s nástupištěm vídeňského typu. Odtud se vydáme Jateční ulicí k severnímu vstupu do rozlehlého areálu **Pražské tržnice**, kde hned v úvodu vycházky narazíme na dlážděný povrch s hrubšími nerovnostmi. Soubor budov se secesními a novorenesančními prvky, který sloužil do 80. let minulého století jako jatka, však za návštěvu rozhodně stojí. Dnešní využití areálu jako tržnice je pestré a zároveň osobité, zahrnuje velký potravinový a lihovinový trh, stánkařský prodej levného textilu, široký sortiment elektroniky, gastronomii, ale i alternativní projekty. Zastavit se můžeme například v bezbariérově řešeném uměleckém prostoru s kavárnou Jatka78 zaměřeném na nový cirkus a alternativní divadlo, nebo na zeleninovém trhu v krásné secesní hale č. 22 s prudší rampou (sklon 13,5 %, šířka 360 cm, délka 270 cm) u vstupu.

Areál tržnice opustíme stejným severním vstupem. Po přílehlém přechodu se sklopenými obrubníky přejdeme Jateční ulicí, kterou pak pokračujeme do moderního komplexu komerčních a kancelářských budov **ArtGen**, v němž najdeme nejen malou parkovou plochu pro odpočinek, ale i občasně výstavy. Mezi budovami se protáhneme do Tusarovy ulice a po pravém chodníku se kolem domovních bloků v hravém rondokubistickém stylu vypravíme východním směrem. Na třetí křižovatce odbočíme doleva a octneme se v dnes už poklidné ulici Osadní, jejíž někdejší ruch připomíná několik bývalých továrních budov zasazených mezi prvorepublikové činžovní domy i moderní výstavbu. Zdařilou syntézu nového a starého najdeme například v čísle 35, které nese název **Ham Factory**. Rozsáhlá rekonstrukce zanedbaného vnitrobloku vdechla druhý život bývalé továrně na Pražskou šunku Josefa Jeřábka z konce 19. století. Přestavba areálu na polyfunkční objekt s kavárnou, ateliéry, byty a kanceláři je dílem úspěšného designového studia Olgoj Chorchoj.

Při křížení s ulicí U Průhonu přejdeme z levého chodníku po upraveném přechodu se sníženými obrubníky na pravý a pokračujeme až k dalšímu podařenému projektu, bývalé fabrice na stroje Rossemann a Kühnemann, v níž také ve 20. letech 20. století krátce sídlila továrna na výrobu letadel Avia. Neutěšeně chátrající objekt se počátkem milénia proměnil na čistou, minimalisticky pojatou galerii moderního umění **DOX**. Bezbariérové prostory nabízejí nejen zajímavé výstavy, ale i stylovou kavárnu, knihkupectví a designový obchod. Nespornou atrakcí centra je také dřevěná více

než čtyřicet metrů dlouhá **vzducholoď Gulliver** umístěná na střeše budovy. Ta sice bezbariérový přístup nemá, ale půvaby její ocelovo-dřevěné konstrukce lze za pěkného počasí obdivovat z venkovní terasy galerijní kavárny.

**→ Holešovický měšťanský pivovar →
Holešovický přístav →**

Z DOXu se vydáme na rušnější ulici Komunardů, kde najdeme kulturní památku **Holešovický měšťanský pivovar** z konce 19. století, který vařil pivo až do roku 1998. Areál slouží od nedávné citlivé rekonstrukce jako administrativně-obytný komplex, jehož exteriéry ovšem stojí za vidění. Vstupem z ulice U Průhonu se dostaneme na jeho rozlehlý dvůr, jímž můžeme projít do ulice U Uranie. Na tomto úseku musíme ale počítat s hrubou dlažbou a výraznějšími spárami (tém, co dělá hrbolatý povrch potíže, doporučujeme areál raději obejít ulicemi U Průhonu a Na Maninách).

Po upraveném přechodu se sníženými obrubníky přejdeme ulici U Uranie a před námi bude další kancelářsko-obchodní komplex **Classic 7**, který představuje opět zajímavý příklad oživení staré zástavby. Cesty protínající areál bývalého holešovického automatizovaného mlýna mají dobrý povrch z různých materiálů, betonovou dlažbu střídá dřevěný rošt nebo mozaiková dlažba. Abychom se později vyhnuli schodišti, spustíme se z dřevěné terasy dolů po dlážděném chodníku s podélným sklonem (7,5 %)

Holešovický měšťanský pivovar

k prosklené budově L, podél jejíž fasády pokračujeme do Jankovcovy ulice. Po nejbližším přechodu u křížení s ulicí U Parního mlýna se vydáme průchodem bytového komplexu Prague Marina na další svěbytné holešovické místo – do přístavu. Zabočíme vpravo a chodník s rovnou betonovou dlažbou nás podél slepého ramene Vltavy zavede k funkčnímu **Pivovaru Marina** v působivě rekonstruované budově bývalé přístavní celnice. Za pěkného počasí má ovšem své kouzlo i posezení venku na pivní zahrádce.

→ Přístavní → Dělnická → Vnitrobloc

Holešovickými ulicemi proklíčujeme pomalu zpět k výchozímu bodu naší trasy. Po rovných chodnících s upravenými přechody projdeme ulicemi U Průhonu, V Háji, Přístavní, Na Maninách až do Dělnické, kde zabočíme doprava a po přechodu přejdeme přes asfaltovou vozovku s tramvajovými koleji na levý chodník. Přes ulici Komunardů se dostaneme opět po upraveném přechodu, ale i zde musíme překonat tramvajovou trať.

Jen několik metrů za křižovatkou po levé straně Dělnické ulice je vstup do **Vnitroblocu**, jedinečného industriálního prostoru, který kromě stylové kavárny nabízí i řadu zajímavých kulturních akcí. Průchozí areál, sevřený, jak název napovídá, mezi dvěma ulicemi, je v zásadě bezbariérově řešený až na místy porušený betonový povrch nezastřešeného dvorku.

Nedokonalosti, které přiznávají jistou syrovost bývalé výrobní pivních chladících zařízení, lze ale s případným doprovodem snadno překonat. Vnitroblocem projdeme do Tusarovy ulice, odkud už zamíříme ke stejnojmenné tramvajové zastávce.

Čekání na tramvaj si můžeme zkrátit ještě krátkým ohlédnutím přes rameno. Hned u zastávky totiž stojí jedna z neoriginálnějších holešovických budov průmyslové minulosti. Bývalý podnik na výrobu vodoměrů úspěšného továrníka Adolfa Pleskota je dnes sídlem ateliéru jeho neméně respektovaného prasynovce, architekta Josefa Pleskota, jehož zjevná profesní snaha zachovávat krásu starých budov vyznívá v prostředí Holešovic takřka symbolicky.

víte, že...?

Přístav byl celý vyhlouben uměle a sloužil původně jako přístav ochranný a zimní, až později jako obchodní. Roku 1906 u něj bylo vybudováno seřaďovací nádraží. V témže roce bylo postaveno několik jednopatrových budov s členitými fasádami. V 90. letech 20. století přístav přestal sloužit lodní dopravě a roku 2005 byly vytrhány i koleje.

doporučené objekty na trase

Jatka78

Bubenské nábřeží 13, Praha 7 www.jatka78.cz

- hrubší dlažba v okolí objektu
- vstup hlavním vchodem (jednokřídlé dveře šířka 113 cm)
- vyrovnávací nájezd za vstupem (sklon 16 %)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- upravená toaleta v přízemí v oddělení WC muži (posuvné dveře šířka 110 cm; kabina šířka 271 cm, hloubka 134 cm)

DOX – pohled z terasy

Centrum současného umění DOX

Poupětova 793/1, Praha 7 www.dox.cz

- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé automatické dveře šířka min. 100 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- výtah přední budova (automaticky otevírané dveře šířka 138 cm; klec šířka 200 cm, hloubka 144 cm) spojující přízemí až 4. patro
- výtah zadní budova (automaticky otevírané dveře šířka 90 cm; klec šířka 110 cm, hloubka 209 cm) spojující přízemí až 2. patro
- dvě přístupné toalety v přízemí (WC 1: dveře šířka 92 cm, kabina šířka 204 cm, hloubka 164 cm; WC 2: dveře šířka 92 cm, kabina šířka 189 cm, hloubka 164 cm)

Pivovar Marina

Jankovcova 1059/12, Praha 7 www.pivovarmarina.cz

- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé dveře šířka 2×80 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- částečně přístupná toaleta v přízemí (dveře šířka 90 cm; kabina šířka 140 cm, hloubka 145 cm)

Kavárna Vnitroblock

Tusarova 791/31, Praha 7 www.vnitroblock.cz

- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé automatické dveře šířka min. 100 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- částečně přístupná toaleta v přízemí (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 203 cm, hloubka 140 cm)
- nerovnosti povrchu podlahy

Kavárna Vnitroblock

i Podrobné popisy přístupnosti doporučených i dalších objektů na trase jsou uvedeny na prague.eu/bezbarier.

2

Pražské ostrovy

Za romantickou atmosférou vltavských ostrovů

3,2 km

Obtížnost: lehká až střední

Terén na trase je vcelku rovný, pouze místy s lehkým stoupáním a klesáním. Krátké zúžené koridory mají šířku minimálně 90 cm. Z hlediska bezbariérovosti jsou největší komplikací na trase hrubá historická dlažba na některých přechodech a výrazné sklony sklopených obrubníků. Obtížný je také přístup na Dětský ostrov, který propojuje s přístupovým chodníkem prudká lávka. Právě pro překonání těchto míst doporučujeme průvodce.

popis trasy

Národní třída → most Legií → Střelecký ostrov →

Pražský úsek řeky Vltavy zdobí třináct ostrovů různých velikostí. Některé z nich ožívají v letních měsících kulturními festivaly, jiné jsou tiché po celý rok. Vydejme se poznat alespoň tři z nich. Všechny jsou na dohled od Národního divadla, kde procházkový okruh začneme i skončíme, a to na přilehlé, částečně přístupné zastávce tramvaje.

Národní třída, která rozděluje Staré a Nové Město, začala vznikat v druhé polovině 18. století v místě zasypaného hradebního příkopu, přičemž od roku 1840 dostávalo nové tvary i nábřeží s řetězovým mostem císaře Františka I., předchůdcem dnešního mostu Legií.

Zcela nově pozvedlo ulici novorenesanční **Národní divadlo** zbudované v roce 1881, kolem něhož se utvořila noblesní zóna s galerií umění v Topičově salonu, kavárnou Slávií, ale i budovou Akademie věd ČR. Pamětní deska na průčelí Kaňkova domu či

Schirringovského paláce, jak je nazýván, a jenž se nachází nedaleko při křížení s Mikulandskou ulicí, připomíná zase zásadní události moderních dějin Národní třídy, kdy právě zde 17. listopadu 1989 zásahem proti demonstrujícím studentům začala sametová revoluce.

Popřemýšlet chvíli o pestré a dramatické minulosti tohoto místa můžeme například v Národní kavárně, která má na rozdíl od své slavnější kolegyně Slávie bezbariérový vstup. Podnik vznikl už v roce 1896, ale období největší slávy zažil až za první republiky, kdy se zde pravidelně potkávala česká kulturní obec a při debatách tu kávu usrkávali Voskovec s Werichem, Karel Čapek, Jan Masaryk nebo Ferdinand Peroutka.

Jiného ducha má částečně přístupná kavárna Nona ve skleněné budově Nové scény Národního divadla, která nabízí příjemnou atmosféru i skvělý výhled na zdobnou secesní fasádu Topičova domu.

Rozloučíme se s Národní třídou a po světelném přechodu po pravé straně se dostaneme na most Legií. Přechod má na obou koncích snížené obrubníky, ale povrch vozovky částečně tvoří hrubá dlažba a navíc je třeba překonat tramvajové koleje. Navazující chodník na pravé straně mostu je dlážděný mozaikou místy s lehkými poruchami.

víte, že...?

Most Legií byl slavnostně otevřen roku 1901 za přítomnosti císaře Františka Josefa I., po kterém byl pojmenován, v roce 1919 se však už nazýval most Legií. Měří 343 metrů a je široký 16 metrů. Dvě věže stojící na mostě sloužily původně k vybírání mýtného.

Most a **Střelecký ostrov** pod ním bezbariérově spojuje volně přístupný výtah s rozměry 110x130 cm, k němuž vede krátká roštová lávka. Před spodní výtahovou stanicí se otevírá parkový prostor s udržovanými mlatovými cestami. Na severní špičce ostrova si můžeme vychutnat jedinečné posezení pod vzrostlými jirovci s výhledem na hladinu řeky, protější Kampu, Hradčany i budovu Národního divadla na pravém břehu.

Na obtížný dlážděný povrch narazíme pod mostním obloukem, kudy se vstupuje na jižní polovinu ostrova. V těchto místech se také nacházejí veřejné toalety. Jižní část ostrova je běžně veřejnosti přístupná jen ke klasicistní budově bývalé střelnice.

→ Janáčkovo nábřeží → Jiráskův most →

Výtahem vyjedeme zpět na most Legií a přejdeme, stále po pravé straně, na druhý břeh Vltavy. Čeká nás obtížnější úsek cesty s prudšími sklony sklopených obrubníků a hrubší dlažbou na konci mostu a při přecházení ulic Všehrdova a Šeříková, kde je teprve první přechod na druhou stranu ulice Vítězná. Přejdeme a vrátíme se po rovném dlážděném chodníku s upravenými přechody zpátky k mostu a zabočíme vpravo na Janáčkovo nábřeží.

Po levé straně ulice lemované vzrostlými stromy se vydáme jižním směrem k Jiráskovu mostu. Cestou si můžeme prohlédnout noblesní činžovní domy, které v této části nábřeží vznikaly zejména na sklonku 19. století a dnes jsou součástí pražské památkové rezervace.

Od křižení Janáčkova nábřeží a ulice Pavla Švandy ze Semčic se po levé straně otevírá malý parčík, ze kterého vede lávka na **Dětský ostrov**, oblíbené odpočinkové místo s velkým dětským hřištěm a úžasným výhledem na protější vltavský břeh. Sklon přístupového mostku i navazující rampy je ale velmi příkrý a místy má až 17 %. Široký páteřní chodník, který podélně probíhá ostrovem, má naopak pěkný rovný povrch ze zámkové dlažby.

Ať už si zastávku na Dětském ostrově uděláme nebo ne, bude naše trasa pokračovat k bílé vodárenské věži zřízené roku 1562 k zásobování malostranských kašen. Stojí na nejmenším pražském ostrůvku s názvem Petržilkovský, který je ale pro veřejnost nepřístupný.

Přechod se sklopenými obrubníky u věže nás navede přes navazující asfaltový chodník na Jiráskův most. Úsek může být obtížný svým táhlým podélným sklonem, který ovšem není příliš prudký.

víte, že...?

Tančící dům stojí na Rašínově nábřeží od roku 1996. Projektovali ho světoví architekti Vlado Milunič a Frank O. Gehry. Silueta domu má připomínat slavný taneční pár Freda Astaire a Ginger Rogersovou. V Tančícím domě můžete navštívit galerii, restauraci a bar s vyhlídkovou terasou, odkud můžete obdivovat Prahu z 360°.

→ **Tančící dům** → **Výstavní síň Mánes** →
Slovanský ostrov

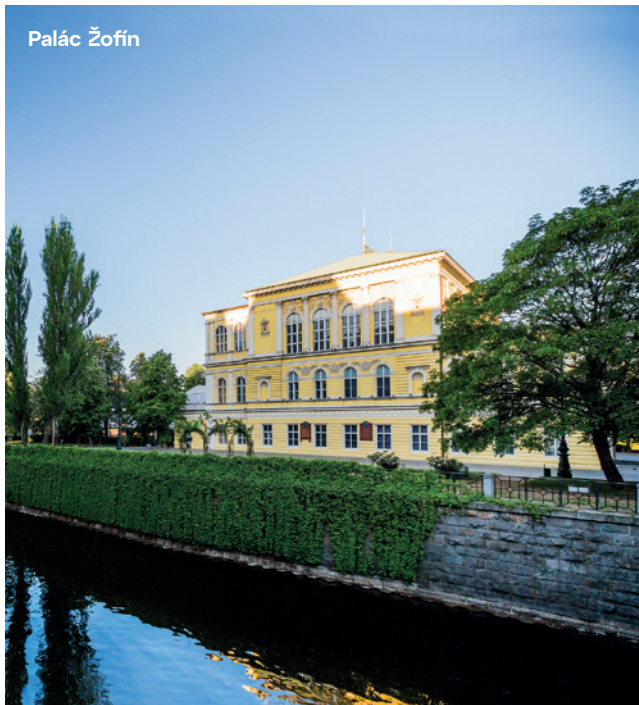
Po levé straně Jiráskova mostu, z něhož se otevírá další impozantní výhled na řeku a okolní zástavbu, přejdeme na Nové Město. Dopravně složitá křižovatka na konci mostu je vybavená semaforů a sníženými obrubníky. Snadno se tak dostaneme k nepřehlédnutelné stavbě moderní architektury – **Tančicímu domu**. Dvě propojené věže z kontrastních materiálů, skla a betonu, představují tanečnický Ginger Rogersovou a Freda Astaira.

Vrátíme se přes světelnou křižovatku na levý chodník Masarykova nábřeží. Před sebou uvidíme další skvostnou budovu, funkcionalistickou Výstavní síň Mánes. Stavba propojuje nábřeží a poslední ostrov, který na této trase navštívíme. Jmenuje se Slovanský, ale často se mu říká Žofín podle krásného novorenesančního paláce, který zde stojí.

Propojení nábřeží a ostrova budovou Mánesa je bariérové s delším schodištěm. Musíme tedy dojít až k široké lávce, která má jen mírný sklon a dobrý povrch z mozaikové dlažby.

Po příjemné zastávce na **Slovanském ostrově** se znovu po levé straně ulice vydáme směrem k Národnímu divadlu. Přejdeme přechod s hrubší dlažbou přes tramvajové koleje a octneme se zpět na Národní třídě.

Palác Žofín

víte, že...?

Národní divadlo bylo vybudováno z celonárodních sbírek a otevřeno r. 1881, po požáru podruhé r. 1883. Vnější i vnitřní výzdobu tvoří vrcholná díla českých autorů 19. století – M. Alše, F. Ženíška, V. Hynaise, J. V. Myslbeka aj.

doporučené objekty na trase

Národní kavárna

Národní 339/11, Praha 1 www.narodnikavarna.cz

- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé dveře šířka 2×88 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- jídelní stoly (výška 73 cm) s možností podjezdu (výška 70 cm)
- v objektu jsou pouze běžné toalety umístěné v přízemí

Nová scéna – Café Nona

Národní 1393/4, Praha 1 www.cafenona.cz

- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé dveře šířka 2×76 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 70 cm
- výtah (automaticky otevírané dveře šířka 80 cm; klec šířka 134 cm, hloubka 140 cm) spojující přízemí až 3. patro
- částečně přístupná toaleta ve 3. patře (dveře šířka 90 cm; kabina šířka 157 cm, hloubka 214 cm)

Galerie Tančící dům

Jiráskovo náměstí 1981/6, Praha 2 www.galerietancidum.cz

- vstup postranním vchodem (dvoukřídlé dveře šířka 2×88 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- přístupné pouze přízemí galerie
- průchody široké min. 80 cm
- kavárna v přízemí (dveře šířka 86 cm)
- restaurace s vyhlídkou v 7. patře
- výtah do restaurace (automaticky otevírané dveře šířka 88 cm; klec šířka 172 cm, hloubka 123 cm) spojující přízemí až 7. patro
- upravená toaleta s nedostatečnou hloubkou kabiny v 7. patře (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 140 cm, hloubka 120–160 cm)

i Podrobné popisy přístupnosti doporučených i dalších objektů na trase jsou uvedeny na prague.eu/bezbarier.

Výstavní síň Mánes

Masarykovo nábřeží 250/1, Praha 1 www.galeriemanes.com

- vstup hlavním vchodem (jednokřídlé dveře šířka 109 cm) s prahem (výška 3,5 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- výtah G (automaticky otevírané dveře šířka 80 cm; klec šířka 110 cm, hloubka 140 cm) spojující -1. až 1. patro, včetně mezipater
- přístupná toaleta v -1. patře (dveře šířka 90 cm; kabina šířka 160 cm, hloubka 168 cm)
- bezbariérová restaurace v objektu, vlastní vstup (dvoukřídlé dveře šířka 2×97 cm), výtah B (automaticky otevírané dveře šířka 80 cm; klec šířka 110 cm, hloubka 140 cm) a přístupná toaleta (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 176 cm, min. průchod šířka 160 cm, hloubka 296 cm)

Restaurace Žofín Garden

Slovanský ostrov 226/8, Praha 1 www.zofingarden.cz

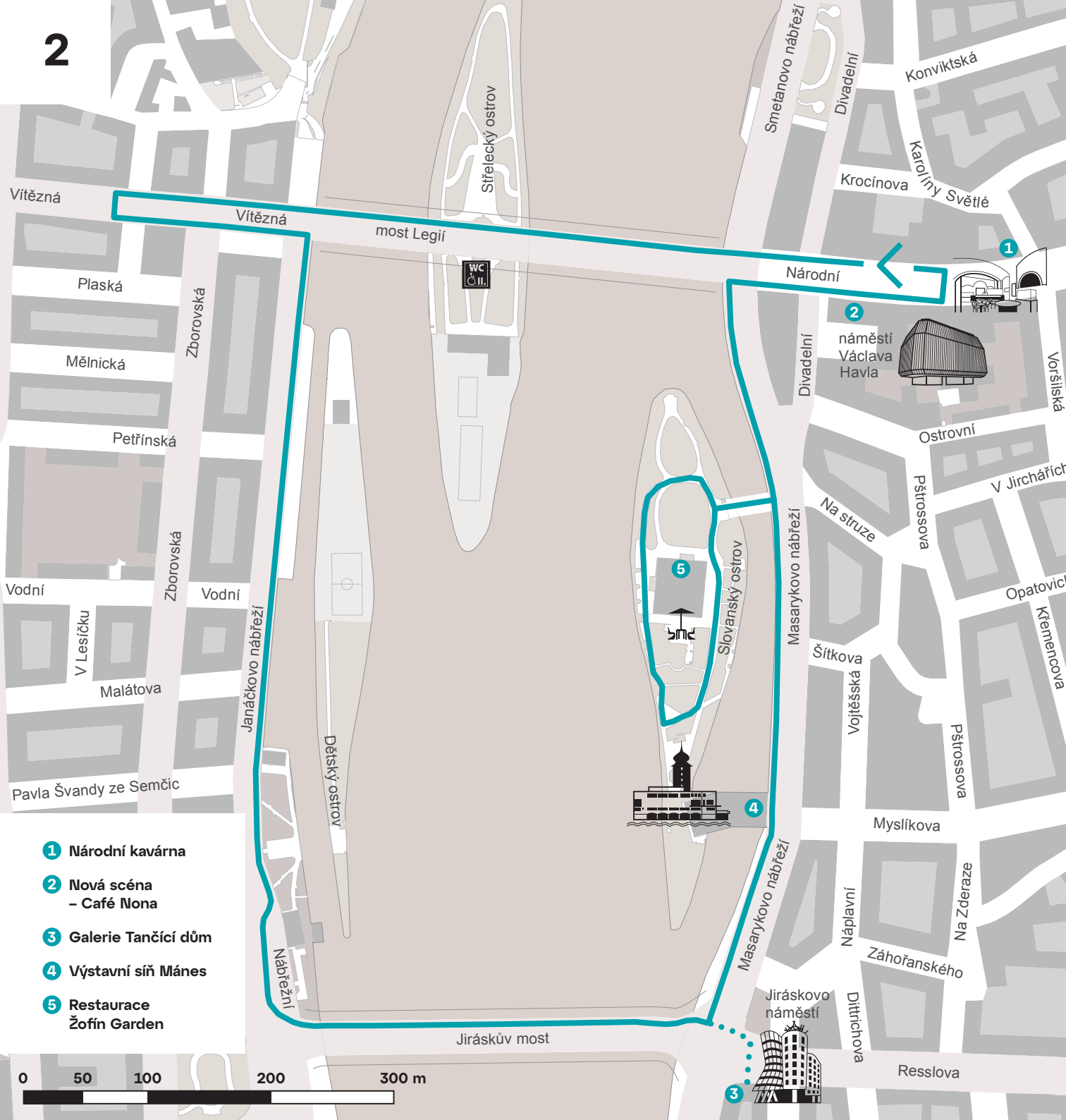
- přístupový chodník s hrubou dlažbou
- prostory restaurace umístěné v přízemí paláce Žofín
- vstup vedlejším vchodem přes zastřešenou restaurační terasu (dvoukřídlé dveře šířka 2x80 cm) s rampou (sklon 12,5 %, šířka 160 cm, délka 120 cm)
- zúžený vstup do interiéru (dvoukřídlé dveře šířka 2×75 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 75 cm
- přístupná toaleta v přízemí (dveře šířka 89 cm; kabina šířka 302 cm, hloubka 180 cm)

toalety

veřejné WC Střelecký ostrov

- umístěno pod mostním obloukem, přístup výtahem (automaticky otevírané dveře šířka 85 cm; klec šířka 110 cm, hloubka 130 cm)
- přístupová cesta s hrubou dlažbou a mírným sklonem (do 5 %)
- vstup hlavním vchodem (jednokřídlé dveře šířka 116 cm)
- prostorná předsíň
- částečně přístupná toaleta (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 140 cm, hloubka 163 cm) a omezený prostor vedle mísy WC (šířka 75 cm)
- WC mísa vybavena jedním sklopným a jedním pevným madlem

- 1** Národní kavárna
- 2** Nová scéna
- Café Nona
- 3** Galerie Tančící dům
- 4** Výstavní síň Mánes
- 5** Restaurace
Žofín Garden

3

Letná

Praha jako na dlani

2,9 km

Obtížnost: lehká až střední

Přestože se Letná nachází na kopci nad řekou Vltavou, je terén na vytyčené trase prakticky rovný. Se stoupáním a klesáním se setkáme pouze na dvou místech, a to na cestě od Národního technického muzea k Letenskému zámečku, kde se na přibližně dvacetimetrovém úseku může hodit asistence, a na pěšině pod pražským Metronomem. Povrchy širokých chodníků tvoří asfalt nebo mozaiková dlažba.

popis trasy

Letenské náměstí → Ovenceká → muzea →

Na osvěžující procházku další svěbytnou pražskou lokalitou s rozlehlou zelenou planinou vyrazíme z Letenského náměstí, kde je v obou směrech částečně přístupná zastávka tramvaje vídeňského typu.

Zabočíme do Ovenceké ulice, která v období první republiky tvořila pomyslnou páteř takzvaného Letenského Montmartru. Díky otevření Akademie výtvarných umění na počátku minulého století při bubenečské (severní) části ulice začaly v okolních budovách vznikat sochařské dílny a malířské ateliéry. Přestože se většina z nich proměnila v luxusní byty, umělecká atmosféra čtvrti zůstala zachována.

Podél secesního činžovního domu U Města Prahy Aloise Masáka na nároží ulice Milady Horákové se vydáme po pravém širokém chodníku s rovnou mozaikovou dlažbou směrem k Národnímu technickému muzeu, jehož stroje hranaté tvary se rýsují na jižním konci Ovenceké ulice.

Po přechodu se sníženými obrubníky přejdeme Letohradskou ulici a kolem zadní fasády muzea projdeme po asfaltovém chodníku do Muzejní ulice, kde se povrch mění v hrubší mozaikovou dlažbu. Ulička odděluje budovy **Národního technického muzea** a méně známého, ovšem neméně zajímavého **Národního zemědělského muzea**.

Návrh obou funkcionalistických staveb vypracoval v druhé polovině 30. let architekt Milan Babuška. Obě muzea s vtipně pojatou interaktivní zábavou mají v současnosti z podstatné části bezbariérově přístupné prostory, jednotlivá podlaží budov propojují výtahy a k dispozici jsou hygienická zařízení s úpravou pro návštěvníky s pohybovým omezením.

Národní zemědělské muzeum nemá sice na rozdíl od svého technického dvojčete pěknou kavárnu, ale zato může nabídnout impozantní výhled na město z prostorné, částečně zatravněné střešní terasy, která je pohodlně přístupná výtahem.

Z Kostelní ulice naproti budově NTM stoupá v přibližně dvacetimetrovém úseku se 6% sklonem dlážděný chodník do Letenských sadů. Na jeho začátku je potřeba věnovat pozornost obrubníku, který je vysoký 3–4 cm. Někomu se tedy v tomto místě může hodit lehká dopomoc. Můžeme si zde všimnout dřevěného pavilonu s dvanáctiúhelníkovým půdorysem, trámovou konstrukcí a jehlanovou střechou po levé straně cesty. Jedná se o nejstarší

dochovaný kolotoč v Evropě, který zhotovil vinnogradský tesařský mistr Matěj Bílek v poslední dekádě 19. století.

→ Letenské sady

Část Letenských sadů, která se po horizontu táhne od Letenského záměčku až k ulici Badeniho, má rovinatý ráz se dvěma hlavními promenádními trasami.

Okolí novorenesančního **Letenského záměčku** s dvoupatrovou věží je živou společenskou zónou s částečně přístupnou restaurací v přízemí budovy, velkou pivní zahrádkou a dětským hřištěm. Prostranství má rovný zpevněný povrch střídavě z mozaikové dlažby, asfaltu a mlatu. Můžeme se tu na chvíli zastavit, osvěžit se nejoblíbenějším českým nápojem a vychutnávat úchvatná panoramata, která z Letné dělají jedinečné místo.

Od Letenského záměčku se vydáme v osvěžujícím stínu vzrostlých stromů po levé promenádní trase při hraně Letenské pláně, kde se nám na několika místech otevrou další atraktivní pohledy na Vltavu se soustavou mostů, Staré Město a přilehlé čtvrti, ale i pankráckou moderní výstavbu na horizontu. Cesta má rovný asfaltový povrch bez nepříjemných překvapení a pouze s mírným klesáním nás zavede pod **Metronom**.

Romantické posezení v Letenských sadech s výhledem na Prahu

Prostor, kde dnes odměřuje Pražanům čas obří kyvadlo, jehož autorem je Vratislav Karel Novák a kde kdysi stával pomník sovětského diktátora Stalina, je takřka kultovním místem pražského skateboardingu. V soudržné atmosféře tu své triky předvádějí začátečníci i profesionálové. K samotnému kyvadlu vedou bohužel ze všech stran schody, případně velmi příkrá rampa. Ale i na prostranství pod Metronomem, kudy vede naše trasa, se v letních měsících dějí zajímavé akce s alternativním programem.

Po mírném svahu vystoupáme do jihozápadního cípu parku, kde najdeme **Hanavský pavilon** pozoruhodný svými zdobnými novobaročnými tvary. Vznikl jako výstavní a propagační pavilon Komárovských železáren pro pražskou Jubilejní zemskou výstavu v roce 1891 a představuje historicky první pražskou konstrukci z litiny a betonu. Stojí na vyvýšeném místě Letenské pláně. Z jedné strany se k němu táhne dlážděný, téměř stometrový chodník s šestiprocentním stoupáním, z druhého směru (od Metronomu) má cesta až dvojnásobný sklon. Do samotného pavilonu pak vede soustava schodů, ale nevelká terasa před ním aspiruje na jedno z nejpěknějších vyhlídkových míst z Letné na Staré Město a část Malé Strany.

Ať už si odbočku na vyhlídku u pavilonu uděláme nebo ne, zabočíme vpravo a budeme pokračovat severním směrem. Prostranství při Mariánských hradbách mezi baštami sv. Máří Magdaleny a sv. Tomáše působí většinu roku poklidně. Každý srpen posledních patnáct let ale toto místo na dva týdny ožívá znamenitým festivalem nového cirkusu Letní Letná, který hostí špičkové soubory z celého světa. (Pokud zamýšlíte akci navštívit, je dobré zajistit si vstupenky už s několikaměsíčním předstihem.)

Na rozcestí v blízkosti bašty sv. Tomáše opět uhneme vpravo a po přímé cestě s místy popraskaným asfaltovým povrchem zamíříme na východ. Tento táhlejší úsek ocení zejména malé děti, které tu najdou velké nápadité hřiště. V přílehlém občerstvení Na Baště s venkovní terasou a částečně přístupnou toaletou se pak může posilnit celá rodina.

Po chodníku podél budovy Ministerstva vnitra dojdeme na ulici Milady Horákové, odkud se přes světelný přechod se sníženými obrubníky dostaneme zpět na začátek trasy, na Letenské náměstí.

víte, že...?

Metronom, nazývaný také Stroj času, se nachází na místě bývalého Stalinova pomníku. Spolu s kyvadlem je vysoký 25 m a váží 7 tun. Poháněcí pohyblivé součásti jsou uloženy v tříbokém jehlanu. Kyvadlo s výkivem 60 stupňů vyvažuje vahač s dvoutunovým závažím.

doporučené objekty na trase

Národní technické muzeum

Kostelní 1320/42, Praha 7 www.ntm.cz

- bariérový hlavní vstup (+3, +9 schodů)
- vedlejší upravený vstup přes -1. patro budovy (dvoukřídlé dveře šířka 2×73 cm)
- přístup přes exteriérovou trojramennou rampu (1. úsek sklon 9 %, délka 500 cm; 2. a 3. úsek sklon 7 %, délka 900 cm, šířka všech úseků 239 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 70 cm
- výtah (automaticky otevírané dveře šířka 80 cm; klec šířka 129 cm, hloubka 115 cm) spojující -1. až 3. patro
- část expozic v mezipatře přístupná šikmou schodišťovou plošinou (nosnost 250 kg; rozměry přepravní plochy šířka 80 cm, hloubka 80 cm) a svislou plošinou (nosnost 380 kg; rozměry přepravní plochy šířka 110 cm, hloubka 140 cm)
- přístupná toaleta ve zvýšeném přízemí (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 173 cm, hloubka 172 cm)
- přístupná toaleta v 1. až 3. patře (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 193 cm, hloubka 175 cm)

Národní zemědělské muzeum

Kostelní 1300/44, Praha 7 www.nzm.cz

- přístupové schodiště (+3, +7 schodů) se čtyřramennou rampou (1. až 3. úsek sklon 12 %, šířka 150 cm, délka 300 cm; 4. úsek sklon 10 %, šířka 150 cm, délka 220 cm)
- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé dveře šířka 2×78 cm)
- druhý upravený vstup ze zadní strany budovy se svislou plošinou (nosnost 260 kg; dveře šířka 96 cm; rozměry přepravní plochy šířka 96 cm, hloubka 140 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 78 cm
- dva výtahy (automaticky otevírané dveře šířka 90 cm; klec šířka 110 cm, hloubka 140 cm) spojující suterén až střešní terasu
- část expozic v 1. patře přístupná šikmou schodišťovou plošinou (nosnost 250 kg; rozměry přepravní plochy šířka 80 cm, hloubka 90 cm)
- přístupná toaleta ve zvýšeném přízemí (dveře šířka 89 cm; kabina šířka 222 cm, hloubka 198 cm)
- částečně přístupná toaleta ve zvýšeném přízemí (dveře šířka 90 cm; kabina šířka 180 cm, hloubka 140 cm)

Letenský zámeček

Letenské sady 341, Praha 7 www.letenskyzamecek.cz

- přístup do restaurace v přízemí (dvoukřídlé dveře šířka 2×70 cm; práh výška 4 cm)
- další patra budovy přístupná pouze po schodišti
- průchody široké min. 70 cm
- částečně přístupná toaleta v přízemí (dveře šířka 80 cm; kabina šířka 159 cm, hloubka 144 cm)
- přístupná restaurační zahrádka

toalety

veřejné WC u občerstvení Na Baště

- přístupový chodník z plochých kamenů s výraznou spárou
- částečně přístupná kabina (dveře šířka 90 cm; kabina šířka 157 cm, hloubka 176 cm)
- dostatečný prostor vedle mísy WC (šířka 93 cm)
- WC mísa vybavena jedním sklopným a jedním pevným madlem

i Podrobné popisy přístupnosti doporučených i dalších objektů na trase jsou uvedeny na prague.eu/bezbarier.

Hanavský pavilon

3

- 1 Sovovy mlýny
Museum Kampa
- 2 Valdštejnská zahrada
- 3 Valdštejnská jízďárna

4

Karlín

**Za osobitou
atmosférou
někdejšího
pražského předměstí**

3,5 km

Obtížnost: střední

Přestože má Karlín obecně rovinatý charakter a chodníky převážně dlážděné jemnou mozaikou, je terén na trase místy nečekaně komplikovanější, než by se mohlo na první pohled zdát. Největší překážky tvoří strmě sešikmené obrubníky s hrubou dlažbou a nerovnosti povrchů cest ve východní části čtvrti, zejména kolem Lyčkova náměstí. Narazit můžeme také na příčný sklon chodníku, například v Pernerově ulici nebo na odbočce ke Karlínským kasárnám. Doprovod na této vycházce se tedy rozhodně může hodit.

popis trasy

Karlínské náměstí → kostel sv. Cyrila a Metoděje → Křížíkova →

Karlín je zajímavá a pestrá čtvrť s přátelskou atmosférou, živými ulicemi, bezpočtem kavárenských zahrádek i zelení, kterou umocňuje poloha na úpatí zalesněného kopce Vítkova. V poslední dekádě prochází toto bývalé pražské předměstí dynamickým přerodem. Četné proměny brownfieldů a průmyslových areálů jsou se zřetelnou snahou zachovat kvalitní prvky původní architektury dalším dobrým příkladem citlivé regenerace města. Své rezervy má ale zatím přístupnost veřejné dopravy. Dvě karlínské stanice metra musí na bezbariérový přístup ještě několik let počkat a ideálně nejsou řešené ani místní tramvajové zastávky.

Vycházku Karlínem začneme na zastávce tramvaje Karlínské náměstí, která má částečně přístupná nástupiště v obou směrech. Po přilehlém upraveném přechodu se sníženými obrubníky se dostaneme na rozlehlou plochu s parkovou úpravou, vzrostlou zelení a mramorovou kašnou. Součástí prostranství je i dětské hřiště a veřejné toalety s bezbariérovou kabinou. Zpevněné povrchy tvoří většinou mozaiková dlažba.

Z jihozápadního cípu parku přejdeme po dalším upraveném přechodu přes Křížíkovu ulici k dominantě celé čtvrti, **kostelu svatého Cyrila a Metoděje**. Stavbu římskokatolické baziliky, zhotovené mezi lety 1854 až 1863 v novorománském stylu, sponzoroval mimo jiné sám císař Ferdinand V. a vdova po jeho předchůdci císařovna Karolína Augusta Bavorská, po níž dostalo celé nově založené pražské předměstí jméno. Už samotný portál a chrámové dveře doplněné výjevy od malíře Josefa Mánesa napovídají, že kostel stojí za návštěvu. Prosvětlený interiér je totiž zdobený pracemi dalších předních umělců své doby. Schodiště před vstupem nám pomůže překonat roštová rampa po pravé straně.

Od kostela sv. Cyrila a Metoděje se vydáme východním směrem Křížíkovou ulicí. Až ke křížení s Thámovou můžeme volit pravý nebo levý chodník. Oba jsou dobré s rovnou mozaikovou dlažbou. Na obou stranách ulice také najdeme několik kaváren s bezbariérovým přístupem, více podniků má ale u vstupu alespoň jeden schod. Od jara do podzimu je tu však množství restauračních zahrádek umístěných přímo na chodníku.

Na zajímavou budovu narazíme po pravé straně. Autorem návrhu rekonstrukce cihlově červeného funkcionalistického **Paláce Karlín** a přestavby bývalé průmyslové haly Corso Karlín je katalánský architekt Ricardo Bofill. Obě budovy dnes slouží jako administrativně-obchodní centra, ale stojí za to alespoň do nich

Lyčkovo náměstí, secesní budova ZŠ

nahlédnout. Právě tyto stavby s několika podobnými realizacemi po celé čtvrti ukazují, jaké možnosti dává Karlín soudobé architektuře.

Od křížovatky s Thámovou lze pokračovat ulicí Křížíkova po pravé i levé straně až do Březinovy. Chodníky lemované vzrostlými stromy jsou v tomto úseku široké a rovné s mozaikovou dlažbou, pouze místy se můžeme setkat s příčným sklonem.

→ Kaizlový sady → Invalidovna → Lyčkovo náměstí →

Z Křížíkovy zabočíme nejprve doleva do Březinovy ulice, pak doprava do ulice Petra Slezáka. Po chodnících na pravé straně se kolem renovovaných činžovních domů z prvních dekád dvacátého století přiblížíme ke křížení s ulicí Urxova, kde je sice sklopený obrubník, ale je poměrně prudký s horší kvalitou povrchu. Pokračujeme po levém chodníku Urxovy do Sokolovské, která nás zavede k dalšímu karlínskému parku, Kaizlovým sadům.

Park s jezírkem a vzrostlou zelení je hezký sám o sobě, ale výjimečným ho dělá skvostná barokní stavba **Invalidovny**, která vznikla podle návrhu Kiliána Ignáce Dientzenhofera.

Rozsáhlý areál, jehož zamýšlená rozloha měla být asi osmkrát větší, než je dnes, se dočkal po dlouhých letech chátrání rekonstrukce. Invalidovna se v roce 2018 dostala pod správu Národního památkového ústavu, který již památce vrací původní krásu a také jí o víkendech zpřístupňuje veřejnosti.

Ze sadů vyjdeme do Křížíkovy ulice a středem Lyčkova náměstí, jemuž dominuje krásná secesní budova základní školy, zamíříme do ulice Sovova. Čeká nás obtížnější úsek s nerovnostmi terénu. Hned na začátku narazíme na místo pro přecházení s hrubou dlažbou a výraznějšími spárami. Pokračovat budeme po pravém chodníku Sovovy ulice, ale ani ten nemá ideální povrch. Asfalt je na mnoha místech porušený a za deštivého počasí se v prohlubních tvoří hluboké kaluže. Na rohové pívni zahrádce se můžeme posílit před další nepřijemností, a tou je přechod přes ulici Březinova. Na obou protilehlých chodnících jsou sice sklopené obrubníky, ale stejně jako vozovka mají nerovný povrch z hrubé dlažby a navíc výrazný sklon.

Další nedaleký přechod přes Pernerovu ulici k nedávno dokončenému komplexu Butterfly je o poznání lepší. Tvarově i technicky zajímavý **Butterfly** je založený na čtyřech elipsách spojených do dvou křídel se středovým atriem. Organické vyznění areálu podtrhuje porostlá fasáda se zelenou kulisou Vítkovského kopce. Dobrá je nejen architektura, ale i pivo z místního malého (a bezbariérového) pivovaru umístěného v jižní části.

→ Pernerova → Vítkova → Pobřežní → Karlínské náměstí

Následující úsek trasy, který vede poklidnou ulicí Pernerova, nám představí další citlivě zrekonstruované průmyslové objekty, Machine House a Karlin Hall. Cestou můžeme místy narazit na příčný sklon chodníků s asfaltovým nebo dlážděným povrchem.

Odbočíme až do ulice Vítkova, odkud si můžeme udělat zajímavou zacházku k Negrelliho viaduktu a **Karlínským kasárnám**, kde se v rámci prozatímního využití před generální rekonstrukcí koná řada kulturních aktivit a alternativních projektů. Negrelliho viadukt je nejen druhým nejstarším pražským mostem, ale nese také primát nejdelšího železničního viaduktu v Praze.

Vítkovou ulicí budeme pokračovat po levém chodníku kolem další památky v novorománském slohu, Karlínské synagogy. Ta ovšem bezbariérově přístupná není.

Na severním konci ulici opticky uzavírá budova **Main Point Karlin**, která je naopak příkladem svěbytné moderní stavby s akcentem na ekologicky šetrné řešení. Přestože má Main Point převážně funkci kancelářského objektu, není běžně veřejnosti uzavřený. Galerie Kooperativa s kavárnou v 1. patře je pro návštěvníky otevřená zdarma od úterý do neděle.

Ulicemi Pobřežní a U Nádražní lávky se vrátíme zpět na Karlínské náměstí k tramvajové zastávce.

víte, že...?

Barokní stavba architekta Kiliána Ignáce Dientzenhofera je národní kulturní památkou České republiky. V letech 1731–1737 sloužila pro ubytování válečných invalidů. Projekt původně počítal s ubytováním pro 4 000 invalidů s rodinami, ale realizován byl jen částečně. Současně s Invalidovnou vznikl i vojenský hřbitov.

doporučené objekty na trase

Kostel sv. Cyrila a Metoděje

Karlínské nám., Praha 8 www.farnost-karlin.cz

- přístupové schodiště (+7 schodů) s trojramennou rampou (sklon 11 %, šířka 100 a 130 cm, délka 290 a 180 cm)
- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlé dveře šířka 2 × 110 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm

Kasárna Karlín

Prvního pluku 20/2, Praha 8 www.kasarnakarlin.cz

- vstup hlavním vchodem (dvoukřídlá vrata šířka min. 200 cm)
- dostatečný manipulační prostor v areálu
- místy hrubý povrch z porušeného betonu nebo dlažby
- průchody široké min. 80 cm
- bezbariérový přístup pouze k venkovním atrakcím a do přízemních prostor (bar)
- zvýšená přízemí a vyšší patra přístupná pouze po schodech
- přístupná toaleta v přízemí (dveře šířka 90 cm; kabina šířka 175 cm, hloubka 218 cm), prudký vyrovnávací nájezd (sklon 26 %, délka 81 cm) u vstupu do hygienického zázemí (dveře šířka 2 × 54 cm)

Kasárna Karlín

Main Point Karlin

Main Point – Galerie Kooperativa

Pobřežní 665/21, Praha 8

www.koop.cz/pojistovna-kooperativa/galerie-kooperativy

- vstup postranním vchodem (jednokřídlé dveře šířka 90 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- průchody široké min. 80 cm
- výstavní prostory a kavárna ve 3. patře
- dva výtahy (automaticky otevírané dveře šířka 90 cm; klec šířka 110 cm, hloubka 140 cm)

toalety

veřejné WC Karlínské náměstí

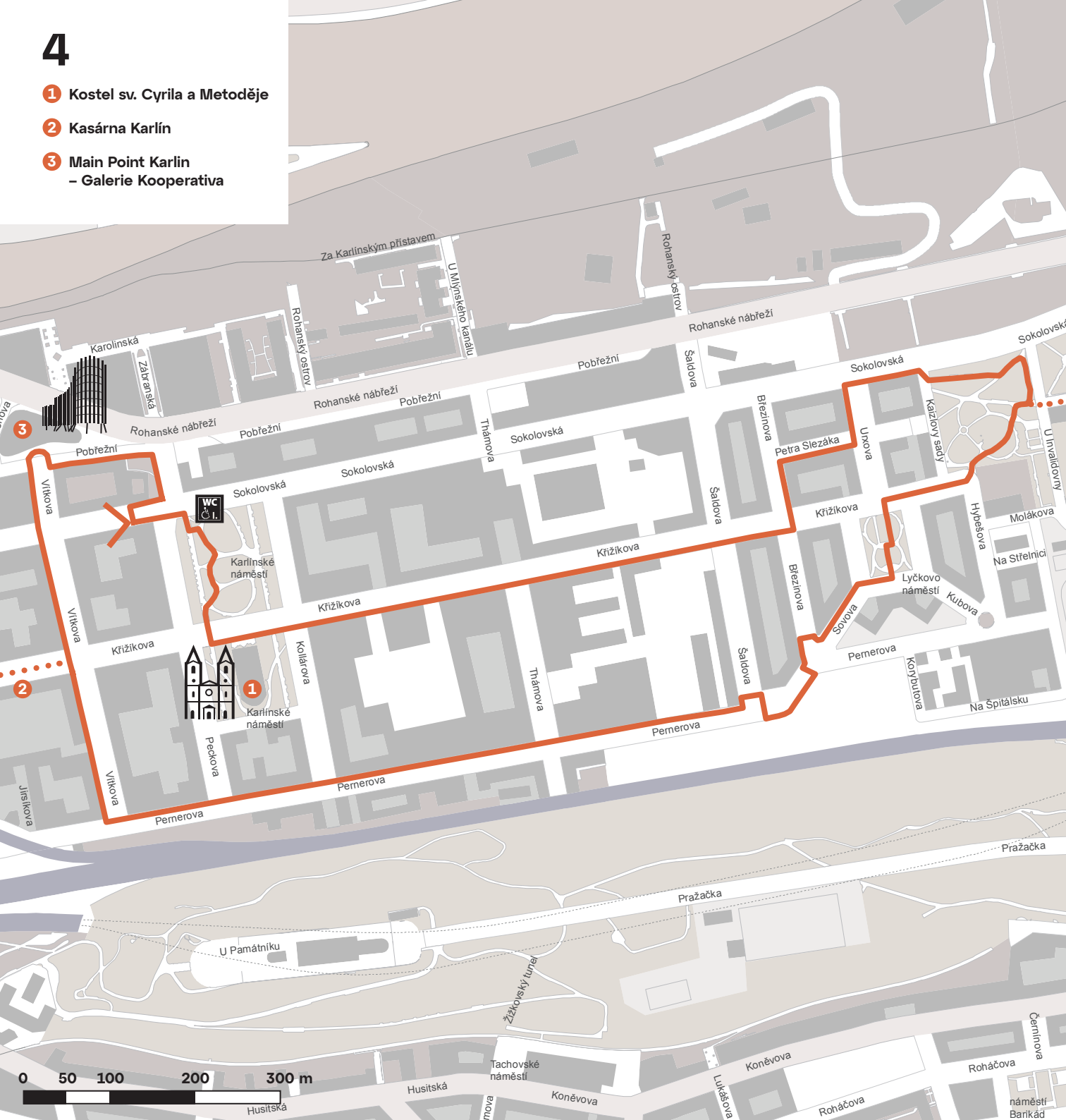
- umístěno v samostatném objektu
- přístup přes rampu (sklon 8–9 %, šířka 184 cm, délka 215 cm)
- vstup hlavním vchodem (jednokřídlé dveře šířka 90 cm)
- dostatečný manipulační prostor v interiéru
- přístupná toaleta (dveře šířka 80 cm; kabina šířka min. 198 cm, hloubka 198 cm) v oddělení WC ženy i WC muži
- dostatečný prostor vedle mísy WC (šířka min. 133 cm)
- WC mísa vybavena jedním sklopným a jedním pevným madlem

Podrobné popisy přístupnosti doporučených i dalších objektů na trase jsou uvedeny na prague.eu/bezbarier.

4

- 1 Kostel sv. Cyrila a Metoděje
- 2 Kasárna Karlín
- 3 Main Point Karlín
- Galerie Kooperativa

0 50 100 200 300 m

vysvětlivky

objekt přístupný

- Přístupný je celý objekt nebo jeho větší část alespoň s jedním bezbariérovým vstupem. Návštěva je možná bez předchozí domluvy.
- Rampy (mobilní i pevné) před vstupem i uvnitř objektu mají sklon při délce do 3 metrů maximálně 12,5 %, při délce do 9 metrů maximálně 8 %. Šířka pevných ramp je minimálně 110 cm.
- Dveře a průchody jsou široké minimálně 80 cm, platí i pro vstupní (hlavní) křídlo dvoukřídlých dveří. Výška prahů je maximálně 2 cm.
- Pro překonání výškových rozdílů je k dispozici samoobslužný výtah a jeho rozměry jsou minimálně: šířka dveří 80 cm, vnitřní rozměr kabiny – šířka 100 cm × hloubka 125 cm. Objekty s plošinou nevyhodnocujeme jako objekty přístupné.
- Pokud se jedná o objekt s toaletami pro veřejnost, k dispozici je přístupná toaleta – WC I. (viz vysvětlivky dále) nebo v případě, že jsou všechny ostatní požadavky na přístupnost naplněny, alespoň částečně přístupná toaleta – WC II. (viz vysvětlivky dále).
- Povrchy a sklon komunikací v objektu a jeho bezprostředním okolí výrazněji nekomplikují pohyb na vozíku.

objekt částečně přístupný

- Přístupná je jen část objektu nebo objekt nenaplní některé z požadavků uvedených u objektu přístupného. Popis nesplněných požadavků je uveden v textu.
- Rampy a ližiny (mobilní i pevné) před vstupem i uvnitř objektu mají sklon při délce do 3 metrů maximálně 16,5 %, při délce do 9 metrů maximálně 12,5 %. Šířka pevných ramp je minimálně 110 cm.
- Dveře a průchody jsou široké minimálně 70 cm. Výška prahů je maximálně 7 cm.
- Výtah má rozměry minimálně: šířka dveří 70 cm, vnitřní rozměr kabiny – šířka 100 cm x hloubka 110 cm.
- Rozměry plošiny jsou minimálně: šířka dveří 70 cm, přepravní plocha – šířka 70 cm × hloubka 90 cm. Informace o nosnosti jsou uvedeny v doplňujícím textu.
- Přístupnost WC není rozhodujícím faktorem. Vzhledem ke stávající přístupnosti prostředí v ČR by požadavek na existenci alespoň WC II. u objektů částečně přístupných znamenal přeřazení velké části objektů k objektům nepřístupným.
- Před vstupem do objektu je maximálně jeden schod bez řešení k jeho překonání.

objekt obtížně přístupný nebo nepřístupný

- Přístup nebo pohyb po objektu je zvláště komplikovaný (kombinace různých důvodů).

doplňující piktogramy

obtížný povrch

obtížný sklon

bezbariérový vstup hlavním vchodem

bezbariérový vstup bočním vchodem

schody

točité schodiště

výtah

plošina nebo výtah jen pro osoby s omezenou schopností pohybu

ližiny nebo rampa

dveře nebo průjezdy užší než 80 cm

přístupná toaleta – WC I.

- Nachází se v dámských toaletách (případně v dámských i pánských) nebo je umístěna samostatně.
- Vstupní dveře kabiny i všechny přístupy k ní jsou širší než 80 cm. Dveře se otevírají směrem ven z kabiny.
- Rozměry kabiny jsou minimálně: šířka 160 cm × hloubka 160 cm.
- Přístup k míse z boku (boční přístup k míse) je minimálně 80 cm.
- U mísy jsou madla, toaletní papír je v dosahu osoby sedící na míse.
- Pod umyvadlem je dostatečný prostor pro podjetí vozíku. Manipulační prostor v kabině není omezený dalším zařízením toalety.

částečně přístupná toaleta – WC II.

- Nachází se v dámských toaletách (případně v dámských i pánských) nebo je umístěna samostatně.
- Vstupní dveře kabiny i všechny přístupy k ní jsou širší než 70 cm. Dveře se otevírají směrem ven z kabiny.
- Rozměry kabiny jsou minimálně: šířka 140 cm × hloubka 140 cm. Manipulační prostor musí být umístěn proti dveřím.
- Přístup k míse z boku (boční přístup k míse) je minimálně 70 cm.

obtížně přístupná nebo nepřístupná toaleta – běžné WC

Informace, akce, dárky a další tipy na prague.eu

Arbesovo náměstí 70/4
150 00 Praha 5 - Smíchov
tourinfo@prague.eu
+420 221 714 714

Vytištěno na papír z odpovědných zdrojů.

prague
city tourism